

Arrest

nr. 196 620 van 14 december 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. TAETS
Stuivenbergstraat 71
9940 ERTVELDE

tegen:

de Stad GENT, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 juli 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 3 mei 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 juli 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FLAMENNE, die loco advocaat M. TAETS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 mei 2016 nam de gemachtigde van de burgemeester de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN1

In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, §3 / 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 69^{tef}, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen⁴, die op 09/11/2.015 werd ingediend door:

Naam: B(...)

Voorna(a)m(en): N(...) F(...)

Nationaliteit: Ghana

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/~~verklaart te verblijven te~~ : (...)

om de volgende reden geweigerd :

[...]

□ De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie ;

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt:

- Bewijs van ziekteverzekering van alle gezinsleden en betrokkene

Gelet dat het verblijf van meer dan 3 maanden als GZH art. 40 ter met vader (hoedanigheid in te vullen: werknemer/werkzoekende/...) werd geweigerd aan de betrokkene en dat hij/zij niet gemachtigd of toegelaten is tot verblijf op een andere basis dient de betrokkene het land te verlaten binnen de 30 dagen, dit conform art. 51§1,3e lid van het KB van 08/10/1981."

[...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7, 1,2° van de wet van 15.12.1980, legaal verblijf in België is verstreken."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het enig middel luidt als volgt:

"Verzoeker werd, bij toepassing van art. 10, §2, tweede lid Vw., gevraagd om ten laatste op 09.02.2016 bewijs voor te leggen van:

voldoende bestaansmiddelen (stukken 11-12);

ziekteverzekering van alle gezinsleden en de betrokkene (stuk 9);

geregistreerd huurcontract of eigendomsakte van de woning waar het gezinslid woont (stuk 13).

De weigeringsbeslissing is gebaseerd op het feit dat verzoeker niet (tijdig) kon aantonen dat alle gezinsleden en hijzelf onder een ziekteverzekering vallen, terwijl dit wel degelijk het geval was.

Verzoeker toont vooreerst aan dat hij via zijn raadsman tijdig de nodige initiatieven heeft genomen om een attest van zijn mutualiteit te bekomen (stukken 6). Aanvankelijk werd er evenwel een onvolledig attest afgeleverd.

Verzoeker valt onder een ziekteverzekering, zoals blijkt uit het schrijven d.d. 26.04.2016 van de Christelijke Mutualiteiten (stukken 7-8). Verzoeker valt als kind ten laste onder de ziekteverzekering van zijn vader, en dit met terugwerkende kracht vanaf 09.11.2015 (stuk 9).

Gelet op de terugwerkende kracht voldeed verzoeker op het moment van zijn aanvraag aan de materiële gestelde voorwaarden van art. 10, §2, tweede lid Vw. Indien verzoeker ziek wordt, valt hij steeds ten laste van de ziekteverzekering van zijn vader, en niet ten laste van de Belgische Staat, hetgeen de bedoeling is van de aangehaalde wetbepaling. Het feit dat dit ten tijde van de aanvraag niet ten volle kon bewezen worden, doet niets af aan de werkelijkheid. De bestreden beslissing werd immers gesteund op de foutieve werkelijkheid dat verzoeker geen ziekteverzekering genoot, quod non.

Het feit dat hij niet voldeed aan de louter formele bewijsvereiste, kan er niet toe leiden dat zijn aanvraag wordt geweigerd.

Verweerder voert aan dat er geen nieuwe stukken kunnen voorgelegd worden, noch dat daar rekening mee kan gehouden worden. Zij laat evenwel na te motiveren waarom dit niet mogelijk zou zijn. Daarenboven geeft hij zelf aan dat werd geoordeeld op basis van de voorliggende stukken. Welnu staat het onbetwistbaar vast dat verzoeker een ziekteverzekering genoot, en dat indien verweerder daarvan op de hoogte was, het verblijf van langer dan 3 maanden zou worden toegekend. De bestreden beslissing werd gesteund op een foutief feitenrelaas. De vader van verzoeker is actief als productie-arbeider voor onbepaalde duur en geniet aldus voldoende bestaansmiddelen (zie stukken 11-12). De vader van verzoeker huurt een woning te (...) (zie stuk 13). Hij voldoet aldus aan alle gestelde voorwaarden. Verzoeker heeft inmiddels een opleiding Nederlands tweede taal gevolgd (stuk 14) en een cursus maatschappelijke oriëntatie."

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 52, §3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), dat het volgende bepaalt:

"§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.(...)"

In de bijlage 19ter die de verzoekende partij ontving naar aanleiding van haar aanvraag voor een verblijfskaart, werd het volgende gesteld:

"De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op 09/02/2016, de volgende documenten over te leggen:

- Bewijs van bestaansmiddelen van de Belg*
- Bewijs van ziekteverzekering van alle gezinsleden en betrokkene*
- Geregistreerd huurcontract of eigendomsakte van de woning waarin het gezinslid woont"*

De gemachtigde van de burgemeester stelt dat de betrokkene geen bewijs van ziekteverzekering binnen de gestelde termijn heeft overgemaakt. De verzoekende partij betwist dit op zich niet, maar betoogt dat zij via haar raadsman tijdig de nodige initiatieven heeft genomen om een attest van de mutualiteit te bekomen, dat aanvankelijk onvolledig werd afgeleverd. Verder betoogt zij onder een ziekteverzekering te vallen waarbij zij verwijst naar een schrijven van 26 april 2016 van de Christelijke Mutualiteiten. Dit stuk zou stellen dat zij onder ziekteverzekering van haar vader valt en dit met terugwerkende kracht vanaf 9 november 2015.

Er moet echter worden benadrukt dat de bewijslast bij het indienen van een aanvraag zoals de onderhavige bij de aanvrager zelf rust. Het kwam de verzoekende partij dus toe om alle elementen aan te brengen die zij nuttig en nodig achtte ter ondersteuning van haar aanvraag tot gezinshereniging, temeer nu haar middels de bijlage 19ter onmiskenbaar werd meegedeeld dat zij ten laatste op 9 februari 2016 een bewijs van ziekteverzekering moest bijbrengen. Noch een dergelijk bewijs, noch enig element dat erop zou wijzen dat de verzoekende partij het wegens overmacht (nog) niet kon voorleggen, werd aan de verwerende partij bezorgd. In die zin kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid geen rekening te hebben gehouden met elementen die haar niet ter kennis werden gebracht, De verzoekende partij kan het bewijs van ziekteverzekering niet voor de eerste keer inroepen voor de Raad. Die zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). De verzoekende partij kan de thans

voor de eerste keer voor de Raad aangevoerde elementen desgewenst aan het bestuur voorleggen in het kader van een nieuwe aanvraag.

De verzoekende partij toont dus niet aan dat de bestreden beslissing niet deugdelijk zou zijn.

3.3. Het enig middel ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS